

[Hans Hansen (Rørby).]

Omraader har det danske Samfund maattet begrænse Indførselen fra Udlandet og derved overladt den danske Industri Arbejdet“.

Her er vi altsaa ved Sagens Kærne.

Der er vel ikke noget at sige til, at Arbejderne kræver Lønforhøjelse under disse Omstændigheder. At nogle af Fagforbundene her har stillet Krav, som ogsaa jeg mener er ganske hen i Vejret, er en Ting for sig — jeg kan her nævne Bygningshaandværkerne, særlig Murerne i København, som har stillet Krav, der ikke kan paaregne Tilslutning fra den offentlige Mening.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa en Omtale af selve Konflikten, men vi har altsaa Lockouten, og selv om den før eller senere finder en eller anden Afslutning, bliver der et Problem tilbage for Regering og Rigsdag.

Det Spørgsmaal, der rejser sig, er, om Industrien, der er beskyttet gennem Lovgivningen, saaledes at den gennem den begrænsede Vareimport kan tage højere Priser for sine Varer, end den ellers vilde have kunnet, af Hensyn til den almindelige Forbrugerbefolkning fremdeles skal have Beskyttelse; efter at den har standset Produktionen og lukket Fabrikernes Porte. Naar Lovgivningsmagten har fritaget eller i hvert Fald til Dels fritaget Industrien for Konkurrence udefra, med andre Ord, naar Lovgivningsmagten har hindret Befolkningen i at købe Varer udefra, og Industrien nægter at forsyne Befolkningen med Varer, kan Lovgivningsmagten saa fremdeles opretholde Beskyttelsen? Det finder jeg det berettiget at spørge Regeringens høje Chef om.

Jeg har set med Tilfredshed, at den højtærede Minister for nylig under sin store Tale i Forum i Anledning af Lockouten har været inde paa Betragtningen om, at Lovgivningsmagten vilde gribe ind over for Arbejdsgiverne, og hvis Statsministeren har den samme Tanke som jeg om Storindustrien og Statsmagtens Beskyttelse af den, skal jeg kun hilse det med Tilfredshed. Jeg mener, at Regering og Rigsdag har Forpligtelse til at ophæve de Foranstaltninger, der nu hindrer Befolkningen i at faa sine Varer fra de Steder i Verden, hvor de produceres. Jeg tror, at hvis Regeringen tager dette Spørgsmaal op til Overvejelse, vil det straks virke, skal vi sige afsvarende paa de stridende Parter. Arbejderne behøver i og for sig ikke at faa højere Løn. Det er Tolden, der

tillige med de prisfordyrende Foranstaltninger tvinger Arbejderne til ustandselig at forlange højere Løn, og paa denne Maade opretholder Regeringen en kronisk Arbejdskonflikt, som faar Udtryk i Arbejdsløsheden. At der saa en Gang imellem kommer en Tilspidsning, en akut Krise i Arbejdsproblemet, er en Ting for sig, men Spørgsmaalet er, om Regeringen fremdeles vil føre sin saakaldte arbejdervenlige Politik — idet jeg udtrykkelig vil understrege Ordet „saakaldte“, for i Virkeligheden betyder det kun, at man holder Haanden over Storindustrien og fører en Politik, der er direkte vendt mod Arbejderne.

Jeg tror ikke, det vil være til nogen Skade for de stridende Parter, om man tog dette Spørgsmaal op til Overvejelse, og jeg er sikker paa, at hvis min Betragtning blev raadende, vilde Samfundet med stor Sindsro kunne imødesee fremtidige Arbejdskonflikter. Derfor skal jeg tillade mig paa min Gruppes Vegne at stille følgende Forespørgsel til den højtærede Statsminister:

„Hvad agter Regeringen at foretage sig til Sikring af Befolkningens Forsyning, efter at Prisfordyrelsen har ført til en Storkonflikt, hvorunder den beskyttede Industri har nægnet at levere de nødvendige Varer?“

Statsministeren (Stæurning): Det er en meget ejendommelig Form, denne Forespørgsel har, og jeg maa tilstaa, at til Trods for at jeg har set paa den i 10 Dage, er det ikke gaaet op for mig, hvad Meningen er med den, og endnu mindre efter at jeg har hørt det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) her i Dag. Der er ikke mig bekendt noget om, at Befolkningen savner Livsfornödenheder, saaledes som der tales om i Forespørgselen. Derimod er det alle bekendt, at der er en Arbejdskamp, en Arbejdsstandsning, saakaldt Lockout, men om den er der vel ingen Anledning til at optage en Drøftelse nu. Regeringen har naturligvis gjort de Henstillinger, som den har fundet det rimeligt at gøre, og det er bekendt, at Mæglingsarbejdet er i Gang under den Form, som det ved Lov er bestemt, at saadant skal foregaa, og der kan vel ventes en Løsning som Resultat af det Arbejde, som Forligsmændene nu foretager. Derfor tror jeg, at de, der har det Synspunkt, at Konflikten er skadelig for Landets Interesser, og at det er ønskeligt at faa den standset, gør bedst i i dette Øjeblik at tale saa lidt som muligt om denne Sag, som nu er i de rette Hænder, og som nu formodentlig bliver behandlet paa den